

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 25. februar 1999

om de procedurer, hvorefter tjenestemænd og øvrige ansatte i Europa-Kommissionen kan sikkerhedsgodkendes med henblik på at få adgang til klassificerede oplysninger i Kommissionens besiddelse

(meddelt under nummer K(1999) 423)

(1999/218/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 162, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved traktaten om Den Europæiske Union (EU) blev der indført en fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, der omfatter samtlige spørgsmål vedrørende EU's sikkerhed, herunder på længere sigt udformningen af en fælles forsvarspolitik, der vil kunne føre til et fælles forsvar;

i medfør af artikel J.4 i nævnte traktat udgør Den Vest-europæiske Union (WEU) en integrerende del af udviklingen af EU, og denne benytter sig af WEU til at udarbejde og gennemføre de af EU's aktioner, der har indvirkning på forsvarsområdet;

EU's fælles sikkerhedspolitik kan udbygges som følge af Amsterdam-traktatens ikrafttræden, og i medfør af protokollen om EU-traktatens artikel J.7 vil EU lave arrangementer, der skal styrke dens samarbejde med WEU;

i medfør af EU-traktatens artikel J.9 deltager Kommissionen fuldt ud i arbejdet vedrørende den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, og i den forbindelse modtager og udarbejder Kommissionen dokumenter

indeholdende oplysninger af følsom karakter, hvis udbredelse vil kunne skade EU's og medlemsstaternes samt visse internationale organisationers, f.eks. WEU's og NATO's, interesser;

ved afgørelse K(94)3282 af 30. november 1994 fastlagde Kommissionen en række sikkerhedsforanstaltninger for klassificerede oplysninger, der udarbejdes eller udveksles i forbindelse med EU's virksomhed;

i henhold til artikel 6, stk. 3, i nævnte afgørelse gælder der særlige regler for oplysninger hidrørende fra WEU og NATO;

sikkerhedsbestemmelserne skal ikke kun vedrøre den fysiske beskyttelse af klassificerede oplysninger i Kommissionens besiddelse, men også sikkerhedsgodkendelsen af personale, der skal have adgang til sådanne oplysninger;

der bør derfor ske en ændring af den procedure, der gælder for godkendelse af de tjenestemænd og øvrige ansatte i Kommissionen, der i embeds medfør og af tjenstlige grunde skal have adgang til sådanne oplysninger, og adgangen hertil bør begrænses til kun at omfatte de godkendte personer;

beslutning om godkendelse kan kun træffes på baggrund af en sikkerhedsundersøgelse udført af medlemsstaternes kompetente myndigheder;

denne afgørelse hindrer ikke anvendelsen af reglerne om aktindsigt i Kommissionens dokumenter på de områder, der er omfattet af traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber, således som fastsat af Kommissionen i afgørelse 94/90/EKSF, EF, Euratom (1);

(1) EFT L 46 af 18. 2. 1994, s. 58.

denne afgørelse hindrer ikke anvendelsen af de særlige sikkerhedsforanstaltninger, der omhandles i Rådets forordning nr. 3 af 31. juli 1958 om anvendelsen af artikel 24 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab (¹);

medlemsstaterne er i henhold til EF-traktatens artikel 5 forpligtede til at gøre det lettere for institutionerne at gennemføre de opgaver, der påhviler dem i henhold til traktaterne, og medlemsstaternes myndigheder skal derfor samarbejde med Kommissionen for at opretholde et højt beskyttelsesniveau og således gennemføre sikkerhedsundersøgelserne som fastsat i denne afgørelse —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Adgang til klassificerede oplysninger, der er i Kommissionens besiddelse i overensstemmelse med dennes afgørelse K(94)3282 af 30. november 1994 og som følge af dens deltagelse i udarbejdelsen og gennemførelsen af EU's fælles sikkerhedspolitik, gives kun til Kommissionens tjenestemænd og øvrige ansatte samt andre personer, der arbejder i Kommissionen, som i embeds medfør og af tjenstlige grunde har brug for at få kendskab til eller behandle sådanne oplysninger.

2. For at få adgang til oplysninger, der er klassificeret som »yderst hemmeligt«, »hemmeligt« og »fortroligt«, skal de i stk. 1 omhandlede personer godkendes med henblik herpå i overensstemmelse med artikel 2.

3. Godkendelsen gives kun til personer, der er blevet sikkerhedsundersøgt af medlemsstaternes kompetente nationale myndigheder efter artikel 3.

Artikel 2

1. Kommissionen giver de i artikel 1 omhandlede godkendelser efter at have indhentet udtalelse fra medlemsstaternes kompetente myndigheder på grundlag af en sikkerhedsundersøgelse udført i henhold til artikel 3 og 4.

2. Godkendelsen er gyldig i højst fem år, dog ikke længere end varigheden af de arbejdsopgaver, der ligger til grund for den. Den kan forlænges af Kommissionen efter fremgangsmåden i stk. 1.

Kommissionen kan når som helst inddrage godkendelsen. Den giver underretning om inddragelsen til den pågældende person, der kan anmode om at måtte fremsætte sine bemærkninger over for direktøren for Kommissionens Sikkerhedskontor, samt til de kompetente nationale myndigheder.

3. Indtil resultatet af sikkerhedsundersøgelsen som omhandlet i artikel 3 foreligger, kan Kommissionen undtagelsesvis af tjenstlige grunde give en midlertidig godkendelse for en periode på højst tre måneder, forudsat

at den på forhånd har underrettet de kompetente nationale myndigheder, og at disse ikke har gjort indvendinger inden en måned.

Artikel 3

1. Sikkerhedsundersøgelsen har til formål at sikre, at der ikke er noget til hinder for, at den pågældende person kan få adgang til klassificerede oplysninger i Kommissionens besiddelse.

2. Sikkerhedsundersøgelsen, hvori den berørte person deltager, foretages efter anmodning fra Kommissionen af de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor den pågældende person er statsborger. Hvis denne er bosiddende på en anden medlemsstats område, kan de kompetente nationale myndigheder sikre sig bopælsstatens myndigheders samarbejde.

3. Den pågældende skal i forbindelse med sikkerhedsundersøgelsen udfylde et skema med personlige oplysninger.

4. Kommissionen giver i sin anmodning nærmere oplysninger om arten af og klassifikationsniveauet for de oplysninger, som den pågældende person vil få kendskab til, så de kompetente nationale myndigheder kan foretage sikkerhedsundersøgelsen og afgive en udtalelse for det relevante godkendelsesniveau.

5. De forskrifter og bestemmelser vedrørende sikkerhedsundersøgelse, som er gældende i vedkommende medlemsstat, herunder forskrifter og bestemmelser om eventuel klageadgang, finder anvendelse i forbindelse med hele sikkerhedsundersøgelsens forløb og dens resultater.

Artikel 4

1. Hvis de kompetente nationale myndigheder afgiver en positiv udtalelse, kan Kommissionen godkende den pågældende person i overensstemmelse med artikel 2.

2. Hvis de kompetente nationale myndigheder afgiver en negativ udtalelse, underrettes den pågældende person herom, og vedkommende kan anmode om at måtte fremsætte sine bemærkninger over for direktøren for Kommissionens Sikkerhedskontor. Hvis denne finder det nødvendigt, kan han rette henvendelse til de kompetente nationale myndigheder og anmode dem om nærmere oplysninger. Såfremt den negative udtalelse bekræftes, kan godkendelsen ikke gives.

Artikel 5

Enhver person, der er godkendt efter artikel 2, får i forbindelse med godkendelsen og herefter med jævne mellemrum de nødvendige instrukser om beskyttelsen af de klassificerede oplysninger og om, hvorledes beskyttelsen sikres. Den pågældende underskriver en erklæring som bekræftelse på, at han har modtaget disse instrukser, og at han forpligter sig til at overholde dem.

(¹) EFT 17 af 6. 10. 1958, s. 406/58.

Artikel 6

Artikel 1, stk. 2, og artikel 10-13 i afgørelse K(94)3282 af 30. november 1994 om sikkerhedsforanstaltninger for klassificerede oplysninger, som udarbejdes eller udveksles i forbindelse med EU's virksomhed, ophæves. Godkendelser, der er meddelt i medfør af nævnte afgørelse, forbliver gyldige i den oprindelig fastsatte periode, dog højst i fem år fra meddelelsestidspunktet, medmindre de forinden tilbagekaldes i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2.

Artikel 7

Denne afgørelse får virkning fra datoen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. februar 1999.

På Kommissionens vegne

Jacques SANTER

Formand
